„JURAJ ŠIŽGORIĆ"
ŠIBENIK
NAUČNI ODSJEK

Narodna „ČUVAJMO JUGOSLAVIJU"

Tribuna

POŠTARINA PLAĆENA U GOTOVU. MALI OGLASNIK 20 RIJEČI DIN. 3.50
OGLASI PO SNIŽ. TARIFI. — Priopćeno po retku D 10

IZLAZI SVAKOG DRUGOG DANA U JUTRO OSIM NEDJELJE
Uredništvo i uprava u Tiskari E. Vitaliani i Sin, Šibenik. Telefon br. 47
Redakcija za članke i vijesti zatvara se dan prije izlaska redovitog broja.
Čekovni račun Poštanske Štedionice Zagreb br. 38.114

POJEDINI BROJ STOJI DINARA 1.—
PRETPLATA MJESEČNO: 12 DINARA
INOSTRANSTVO D 20. - RUKOPISI SE NE VRAĆAJU.

GODINA III ŠIBENIK, 2 FEBRUARA 1935 BROJ 176

Vojnički položaj SSSR

Poznati čehoslovački vojni stručnjak Emanuel Moravec je napisao pod gornjim naslovom u praškom „Češkom Slovu" slijedeći članak, koji može zanimati i širu javnost:

Ponekad je teška stvar vojnički ocjeniti staru državu s armadom, koju pratimo čitave decenije, pa možda i vjekove. Tim teža je vojnička ocjena države kao SSSR, gdje je sve reformirano od tradicija do distinkcija. Njemci su bili bez sumnje pažljivi posmatrači i ipak su rđavo ocjenili Francusku, Englesku i Ameriku. Kad je 1912 godine buknuo balkanski rat, čekali su pobjedu Turske. 1904 god. su devet desetina vojnih autoriteta na svijetu vjerovali da će pobjediti Rusija.

Na istoku stalno sijeva. Jednom je to na evropskoj ruskoj granici oko Litve, drugi put na mandžursko-mongolskoj granici. Pratimo li ruske vojne časopise nalazimo u njima karikature samo dvije tuđe armade: njemačke i japanske. Često su vrlo zagrižljive. Prema ruskoj poslovici: šta koga boli, o tom i govori. Za SSSR ne postoje drugi direktni vojni problemi kao njemački i japanski. Indirektno je Engleska u srednjoj Aziji, ali ona nikada neće biti samostalan vojni problem.

U strategijskom pogledu je došlo do povoljne promjene i u koeficijentu pritiska, koji niče iz odnosa stanovništva susjednih država i sopstvene države. 1914 g. je Rusija na zapadu imala kao susjede dvije velesile: Njemačku i Austriju, kao i Rumuniju. Te tri države su imale ukupno 130 miliona stanovnika. Rusija 160 miljona. Danas su SSSR na zapadu susjedi s povećanom Rumunijom (20 miliona), Poljskom (33 miliona), Estonijom i Letonijom (3 miliona). Tamo je dakle mjesto 130 miliona pritisak samo 56 miliona, dakle za preko polovinu manji. Ali zato je porastao koeficijent pritiska na Krajnjem Istoku, gdje je japanska imperija porasla za nekih 50 miliona stanovnika (zajedno s Mandžurijom). Možemo reći da se pritisak preselio. Na zapadu je bilo 130 sada je 56, na Krajnjem Istoku je bilo 60 i sada 110.

Ali koeficijent pritiska na zapadu je samo prividno niži nego što je bio 1914 godine. Ta na zapadu Rusija ima susjeda državu sa 55 miliona, to bi bilo dobro, ali Estonija, Letonija i Litva su države manje nego Belgija, čiju neutralnost Njemačka 1914 g. kad joj je to bilo potrebno nije oklijevala da povrijedi.

Iz Rige vode dvije stare ruske glavne pruge: Riga—Lenjingrad i Riga-Moskva. Od Rige do Lenjingrada je oko 500 kilometara. Do Moskve je 909 kilometara, od toga na teritoriju Letonije 300. 1914 su imali Njemci do Moskve preko Varšave mnogo dalje, jer preko Njemena nisu mogli preći prije nego što su južnije bili na Bugu, a i to je komad puta.

Koeficijent pritiska na rusku granicu na zapadu je u stvari isti kao i g. 1914. Napredovanje Njemaca kroz Litvu, Letoniju i Estoniju bi s boka pokrivala neutralna Poljska.

Prirodno je što SSSR traži savezнike protiv te opasnosti. Njemački pritisak kombiniran s japanskim pritiskom bi bio previše za snagu SSSR. Manevar na unutrašnjim linijama, koje bi u tom slučaju mjerile oko 10.000 kilomet., bio bi vrlo težak.

U vezi s našim pitanjem vrijedi sumnje zaslužuje pažnju to, kako se o Rusiji izrazio jedan od najvećih vojničkih duhova savremene Njemačke. Prije pet godina u radu o Moltkeu je naime napisao general von Seeckt: „Pri današnjoj ocjeni Rusije ne smijemo zaboraviti, da je taj razvitak, iako je Njemcima tuđ, ipak organski, da potiče iz naroda, da je čisto ruski, i da je u njemu možda veća snaga nego u carskoj državi, koja je stajala pod zapadnim uticajima".

U toku posljednjih pet godina je Rusija opet otišla znatan korak napred.

Današnja Rusija je strategijski više autarkična nego što je bila carska i pri tom u pogledu broja stanovnika nije za njom. Moralno i materijalno je današnji ruski vojnik bolji nego što je bio prije 20 godina.

Kad bi SSSR bio napadnut sa dvi strane: od Njemaca i Japanaca, morao bi se odlučiti za jedno bojište, gdje će koncentrisati jezgru svojih snaga za odlučan udarac. 1914 god. su Njemci već u toku pet nedjelja htjeli da prebace svoje armade sa zapada na istok. Očekivali su naime da će za mjesec dana pobjediti Francusku. Pri tom prevoz njemačkih snaga sa zapada na istok je pretstavljalo prevaljivanje rastojanja od nekih 1.000 kilometara. To je bila širina njemačkih unutrašnjih linija. Ali u Rusiji je ta širina deset puta veća. Njemci su na Rajnu imali 18 pruga, SSSR ima na Krajnji Istok samo jednu. Da postoji isti broj pruga kao u Njemačkoj trajalo bi prenašenje težišta snaga sa zapada na istok ili obrnuto 50 nedjelja. U stvari bi se to oteglo mnogo duže.

Ako se vođstvo u SSSR odluči za odbranu na zapadu prema Njemačkoj, moralo bi računati s time da će se tamo najmanje godinu dana podvlačiti. To bi značilo gubitak Moskve, čitave evropske Rusije i odbranu negdje na Uralu.

U operacionom pogledu je povoljnije ako se odluči ispočetka za odbranu na istoku. Čim Japanci uđu dublje u Sibir tim će im biti gore kad ih daleko od njihove baze napadne crvena armada sa zapada istovremeno i američka flota.

Odbrana teritorija, koji iznosi šestinu čitave svjetske suve zemlje, pretstavlja u prvom redu komunikacioni problem. Rimska imperija, njezin poredak i odbranbena mogućnost su zavisili od njezinih drumova, odličnih komunikacija. Ako ruske željeznice i drumovi ne budu na visini odbrana SSSR će biti vrlo teška. Valjda su tamo toga svjesni.

Pred sastankom Hitler-Pilsudski

Waršava 2 februara — Nakon svog povratka sa lova ministar pretsjednik g. Göring prisustvovao je ručku, koji mu je priređen u njemačkoj ambasadi u Varšavi. Prisustvovali su pretsjednik poljske vlade g. Kozlovski, ministar inostranih djela g. Beck i vrhovni inspektor poljske vojske g. Fabrici. Za vrijeme ručka kao i poslije vodili su se dugi i povjerljivi razgovori. Novinarima se nisu dale nikakove izjave i obavještenja. Pred večer je ministar g. Göring posjetio maršala Pilsudskog s kojime je u četiri oka konferirao preko 2 sata. Ni sa ovog sastanka nisu davane nikakove izjave.

Sutradan je izjavio sekretar poljskog ministra inostranih djela da je već utvrđen dan sastanka između gg. Hitlera i Pilsudskog i to na poljsko-njemačkoj granici nedaleko od Čarkova.

U ERI PAKTOVA

London 2 februara. Prema pisanju jučerašnjih listova jasno proizlazi da pretstoji sklapanje francusko ruskog vojnog saveza, koji će svakako bitno utjecati na političku ravnotežu koliko Evrope toliko Azije. Usprkos nekih demantija koje su dali francuski politički krugovi ipak sinoćnji „Dail Mail" tvrdi da je taj savez već gotova stvar. U vezi s timo donosi taj isti list konstataciju nekih francuskih desničarskih krugova, koji da su obaviješteni o tome kako se poljski njemački ugovor o prijateljstvu od 26 januara 1934 razvija u pravi politički savez. Poljska je pristala na to da potpomaže Njemačku u Podunavlju i na Baltiku protiv Rusije. Pored toga neki ekstremni francuski listovi javljaju da je baš ovih dana zaključen tajni ugovor između Poljske i Japana obzirom na potrebe da se Poljska i Japan zajednički obezbijede protiv Rusije. Taj je ugovor ostao tajan i ako je Poljska kao članica Lige naroda bila dužna da je izvijesti o tome ugovoru kako to propisuju statuti Lige naroda.

Kako se vidi eto formiraju se razni paktovi, koji ili u svojoj misteriozno sti ili pod maskom pacifizma stvaraju sve potrebite mogućnosti za budući rat.

Sastanak u Londonu

London 2 februara. — Nakon svečanog ručka koji je priređen francuskim ministrima u Londonu, prvi razgovori počeli su jučer izjutra oke 10 sati u kabinetu g. MacDonalda. Drugi je sastanak bio sinoć, koji je potrajao prilično dugo.

Sva štampa poklanja ogromnu pažnju ovoj posjeti, ali podvlači, da Francuzi nemaju mnogo očekivati od ovih razgovora. „Times" u svom jučerašnjem broju donosi veliki članak, koj ponovno raspravlja o njemačkom stanovištu i kritikuje držanje velikih vlasti, a u prvom redu Francusku, koja ne će da prizna Njemačkoj apsolutnu ravnopravnost. U Londonu se, veli list, smatra kao velika pogreška što Francuska bez učešća Njemačke izgradjuje neke ugovorne nacrte kao rimski i istočni pakt i kad ih Njemačka svijesno otklanja, onda Francuska je okrivljuje zbog tobože agresivnih namjera prema jugu ili istoku. „Times" nadalje piše da je to pogreška koju sugeriše francuska ratna industrija, e da tako već unapred onemogući svaki pokušaj u pitanju razoružanja.

Osim toga Francuzi silno vode računa o parafranim i sa svih strana zajamčenim ugovorima, koji dakako za njih pretstavljaju moćno sredstvo za očuvanje stečenih pozicija. Ta karakteristika nije u skladu sa engleskim stanovištem. Englezi vole slobodu akcije u svakom odlučivanju, kojim treba da provejava gipkost i dinamika. Francuzi ostaju čvrsto na stanovištu da treba iz Lokarnskog ugovora ukloniti sve nejasnoće, koje bi mogle biti na uštrb engleske obaveze za uspješnu intervenciju u korist Francuske.

Egleska štampa nastoji svim sredstvima da prodre u diplomatske pregovore, koji se odnose na ovo krupno pitanje evropske politike.

Osobito je značajno stanovište engleskog lista „Morningpost" koje zastupa mišljenje krugova konzervativne desničarske opozicije, Vjerojatno je da će doskora doći do rascjepa u konzervativnoj stranci, čime bi desnom krilu preslo oko 50 poslanika, dok čitava stranka danas broji 400 poslanika. Stanovište one pedesetorice, kojima na čelu stoji Churchill, jasno je ocrtano u jučerašnjem bsoju „Morningposta" koji ponovno započinje energičnu propagandu za što veće naoružanje Engleske, napadajući pri tome vladu, zbog tobože malene pažnje u pitanju sigurnosti Engleske. Za takovim pisanjem ne zaostaje ni „Daily Telegraph" koji u svom najnovijem uvodnom članku srdačno pozdravlja dolazak gg. Flandina i Lavala i stavlja se potpuno na stanovište Francuske, ali ipak savjetuje vladu da se ne angažuje preveć na evropskom kontinentu u pitanju garancija opće bezbjednosti.

Dr MIRKO PERKOVIĆ:

SV. SAVA

(Izvadak iz predavanja održana 27 I u Kninu)

. . . Sedam stoljeća minu od smrti Božjeg ugodnika, nacionalnog sveca, oca duhovnog preporoda kod Srba: Sv. Save. Sedamdeset i sedam najstrašnijih orkana prosu ubojite munje po njegovoj otadžbini; proseta se najpotresnija historija, od Nemanjića do Karađorđevića, po rukosadu Apoštola iz kraljevske kuće, isposnika svetogorskog, neimara dvaju najplemenitijih hramova: Kristove vjere i spasonosne prosvjete! Zaprijeti stoput kobni usud rasulom i poslijednjeg ognjišta srpstva, ali On, sv. Sava, i svojim čudotvornim radom, i plodovima blagotvornog uticaja, i poslije smrti svoje, stoput spasi i obnovi svoje potomke klonule od udaraca sudbine i od borbe neprestane. Njegovo mistično i magično ime upleteno u molitve vjernika-sljedbenika, o krunjeno pjesmom i pripovijetkom slijepca guslara i čobanina i orača; urezano slovima: S-S-S-S i u držak handžara i u topuz i u korice mača, i u papirose liturgijskih knjiga, i na grobove narodnih mučenika; — ta sveoživljuća četiri slova — ozdravljaju, preporađaju, okrepljuju, podžižu i — stvaraju nova, neprekidna čudesa! Kroz dugih — tamnih i krvavih — sedamstotina godina!

Sv. Sava je, duhovni — nenatkriljivi — heroj u historiji srpskoj od Stevana Nemanje do Vožda topolskog! On je, zapravo, historija jednog dijela jugoslavenske nacije. Kako bismo mogli i zamisliti povijest i Srba i srpske crkve bez njegova imena? Ta bi povijest bila i prazna i šturа bez njegove ličnosti. U takovoj povijesti nizali bi se bojevi i bojevi, junaštva, pobjede i porazi, ropstva i oslobođenja, ali — ono što je najljepše u historiji svih naroda — kulturni i nacionalni preporodni dio njen, duševno uskrsnuće naroda, to bi bila praznina u srpskoj povijesti — bez pojave jednog samog čovjeka — sv. Save.

Da mudrost Božja ne beše dosudila Srbima sv. Savu, sumnjam, bi li se borilo onakovim religioznim herojstvom na Kosovu, sumnjam, bi li ikada bilo stvoreno ono najljepše u našoj tradicionalnoj kujževnosti, onaj klasični ciklus „Kosovskih pjesama“; sumnjam dalje, bi li došlo do ustanka Vožďova, pa dalje — do Balkanskog i Evropskog razboja! Valjda bi došlo; ali nebi se nikada okrunilo i posvetilo nacionalno-religioznom aureolom! Ne bi — vjerujem — bilo Oslobođenja i Ujedinjenja rastrganih udova istokrvne braće, kroz vijekove tamne, razjedinjivanja i otuđivanja.

Promislimo — za čas — na Kosovsku katastrofu. Nije moguće da ondašnji vojskovođe u Srbiji nijesu znali, kolika se sila protiv njih digla, i šta će biti od otadžbine, ako Turčin pobijedi; nijesu bili primitivci u vjerovanju, da će njih stotina turske tisuće u bijeg natjerati! No — opet mogahu njihovi diplomati naći i neki način, da izbjegnu strašnoj pogibiji; neki sporazum, za nevolju ljutu, prema onoj: Oj, Turčine, za nevolju — kume! Ali — ne! Tu se diže sva nacija! Tu nije bila jedna klasa — vitezova i junaka — za borbu, već je sve, od pastira do okrunjene glave, čitava nacija, kolektivna psiha, prolomila bojnim pokličem: Za krst časni i slobodu zlatnu! Smrt ili pobjeda! Din-dušmanin bijaše: neprijatelj vjere i otadžbine. A — što je više — tada — Srbin ljubio — vjeru ili rođenu grudu? Pravoslavlje ili Srbiju? Ta — to mu bijaše istovetan pojam! Srpskopravoslavna vjera i srpstvo — isti, nerazdruživi ideal! Patriotizam religiozni; ili — religija patriotizma, ili — ljubav prema rodu i domaji uzdignuta do narodne religije; Kristova vjera — srpskopravoslavna vjera! Vjera ulančena u nacionalnu svijest, a ta ulančenost oduhovljena herojskim vjerovanjem u pobjedu — ili u posvećenu smrt! To je uvjerenje bitnost vjerovanja u nešto — što brani — i ujedno naređuje — i obećaje konačnu pobjedu: to je Krst časni i njegov sljedbenik sv. Sava, zaštitnik i pokrovitelj budućnosti srpstva!

Upitajmo se: Ko je dao — u ona sredovječna vremena — kada nacionalne svijesti ne bijaše još ni u kulturnoj Evropi, — ko je učinio taj anahronizam, u zaostaloj kulturno, balkanskoj državici? Ko je mogao proći, u najvećem dijelu, puk da uzdigne do takovog kulturnog stupnja nacionalizma religioznog? Odgovor je jedan: Sv. Sava! On je, stvorivši samostalnu, autokefalnu, srpsku crkvu, odbranio najpogibeljnijeg neprijatelja iz Srbije, grčko sveštenstvo, grčki episkopat, dakle činioca, u čijim rukama bijaše dušа srpske nacije! Treba li dokazivati, što znači: odstraniti tuđinca iz svoje crkve, te da jedine prosvjetne ustanove, u vjerskom i crkvenom pogledu. Je li mogao Grk, vizantinac, da pripovjeda samo krščansku nauku, a da ne zaludjuje narod za vizantijskim sjajem, za grčkim vjerskim i kulturnim ljepotama? Je li mogao Grk, ondašnjeg mentaliteta, da s oltara pripovjeda ljubav prema srpskom jeziku (za Grka — barbarskom!) je li mogao ulijevati svijest patriotizma, srpsko-pravoslavnog nacionalizma?

Tu je — dalekovni državnik, prekaljen bogoljubstvom i isposničkim životom, dubokim razmišljanjem pod raspetim Krstom, napolak go i bosonog, iscrpljen glađu i žeđu, ojačan nadahnućem vizije budućih pokolenja svojeg roda i naroda. Tu je On udario vječne temelje spasa nacije svoje! Dao je Srbiji glavu srpske crkve, dao je i Hilendar i Žiču, i — one nebrojene škole i manastire, i zadužbine i amanete, a što je glavno: stotine i stotine sveštenika, njegovih nadjenika, koji će kroz vijekove biti i stvarati ujedno nove „dobre hristjane“ i još bolje — Srbe!

U tome je dubina Savine filozofije. U ono doba, kada je na pr. u Bugarskoj zavladao jalovi bigotizam i pustio da se širi bogumilstvo i da vjerski fanatizam ubija nacionalnu svijest, dotle sv. Sava: s Krstovom vjerom, spojivši je s nacionalnom pojmom srpske pravoslavne crkve i vjere, pripitomljuje narodne srpske mase, onda baš podivljale bratoubilačkim, domaćim ratovima i prodiranjem bogumilstva, tada on obilazi svoju zemlju s kraja na kraj, sije sjeme mira i ljubavi, upućuje sveštenstvo u pastirskim idealima — srpskog pravoslavlja. Koliki kontrast prema Bagarskoj! A to će donjeti plodove, s jedne strane blagotvorne, spasonosne, a s druge strane . . . N trebа da ih spominjemo, historija zbori!

Je li, pitam, smjelost — kada ustvrdih: da bi povijest kulturne i nacionalne Srbije bila prazna i šturа da Bog ne dade Srbima — svetog Savu?

— — — — — — — — —

Ko se može da otme još jednoj misli — misleći na sv. Savu! Da bude Bog dao, u onim vremenima, i Slovencima i Hrvatima heroja-sveca, slična sv, Savi! Bismo li tolike vjekove živjeli za tuđina? Ne bismo li — i mi amo — drukčije snage, drukčijeg zanosa i zamaha bili? Ne bismo li bili, danas, i jači i veći i sretniji — svi zajedno!

Još nešto! Što mi, u prvom redu kulturni i vjerski, politički i nacionalni radenici, u slobodnoj, i miljunima mučenika, izgrađenoj Jugoslaviji, ujedinjenoj i oslobođenoj, pitam i molim, što mi učinismo od svete uspomene, heroja i sveca — sv. Save? Je li nam sav rad, da ga se sjetimo, propisno, svakog 27-januara!?! Dakle, u tome sva naša hernost prema Njemu? Imamo li što da naučimo iz Njegova života i rada, pa još iz Njegovih plodova? Ili ruš mo i temelje što ih On udari? Promislimo se! Zaslužujemo li Njegov ukor — ili Njegovu nagradu? Neka nam Gospod Bog i sv. Sava prosvijetli pamet i ožari srca, ako smo još uopće — na vrijeme!

Marko Bačinić: (5.)

Aerohemijski rat

Zaštita gradjana od napada iz zraka i bojnih otrova

Nakon napadaja iperitom, ceste se daju u promet tek onda, kad su uspješno provedene sve mjere dezintoksacije (raskužbe), buduć opasnost otrovanja prijeti sa mjesta, predmeta, od kojih se najmanje očekuje opasnost n. pr. od vrata zgrada, od ključanica vrata, uličnih kandelabra itd. Za to je dužnost vatrogasnih odreda, da operu ulice i fasade zgrada jakim mlazovima vode i da ih posipaju klornim vapnom.

Rad na pružanju prve pomoći otrovanima i na uništavanju otrova je težak i komplikovan a mogu ga provoditi jedino stručno spremni odredi za spasavanje.

Lewizit (lujzit) nazivlje se po imenu pronalazača američanina Lewisa. Po svom kemičkom spoju i djelovanju, lewisit je jednak iperitu samo sadržava suviše arsena. Obzirom na sadržinu arsena, djeluje i kao plinovi zagušljivci te prouzrokuje suzenje, kihanje i povraćanje. Lewizit kao bojni otrov pokazao je loše rezultate, buduć je nepostojan na terenu i brzo se rastvara. Za to su ga Amerikanci uništili, bacivši i ocean hiljade tona ovog otrova.

U treću grupu bojnih otrova spadaju nadražljivci, koje dijelimo na suzavce i kihavce.

Kako je bilo spomenuto, nadražljivci izazivaju jako podraživanje očne i nosne sluznice, odnosno suzenje i kihanje. Spadaju u kratkotrajne otrove, ne stvaraju velike ozlede i ne ubijaju. Otrovanja nadražljivcima jakim koncentracijama, daju povoda kasnijim kroničnim oboljenima. Kao posljedica trovanja zagušljivcima, može da nastupi rastrojstvo živaca, bronhitis, apcesi pluća, poremećaji u organima za probavu, zapaljenje nosne sluzokože, grla, itd.

Pretstavnici suzavaca su *brombenzil, bromaceton i kloracetofenon.*

Pretstavnici kihavaca su čvrsti ili tekući spojevi arsena pod imenom *Clark I. i Clark II.*

Nadražljivci nijesu podmukli otrovi te čim ih čovjek udahne, djeluju svom žestinom. Prvi izazivaju peckanje u očima i jako suzenje, drugi peckanje u nozdrvama, dugotrajno kihanje, izlučivanje sluzi iz nosa i izlučivanje pljuvačke. Uspijeli otrovanom licu, da pobjegne iz zakovane atmosfere, djelovanje zagušljivaca prestaje nakon jednog sata, ali zatim osjeća se jaka bol u glavi.

Ozledjenima suzavcima pruža se pomoć ispiranjem očiju kao kod plikavaca ili mašću za oči dok ozledjenima kihavcima mažu se nozdrve kokainskom mašću (1:100 vazelina).

Otrovanim nadražljivcima nije potrebita specijalna liječnička pomoć, buduć kako rekosmo, njihovo djelovanje prestane samo po sebi. Ali zagušljivci kao sredstvo za izazivanje panike među stanovništvom i kao preteče „šarene paljbe“, mogu dati povoda katastrofalnim posljedicama. Buduć zagušljivci mogu da prodru kroz obični filtar maske, nosioc maske, željan svježeg zraka, instiktivno digne masku sa lica te dolazi pod udar unakrsne paljbe sa zagušljivcima i plikavcima, što se naziva »*Šarena paljba*«.

Protiv plinova nadražljivaca štiti nas plinska maska, koja radi djelovanja kihavaca mora da bude providjena t. zv. *arsenskim uloškom.* Arsenski uložak je sastavljen od pamuka, gustog filca i bugačice, što prječi prodiranje sitnih čestica kihavca.

Živežne namirnice i voda zatrovane nadražljivcima, treba uništiti ili se mora prekuhati.

U grupu pravih otrova, koji dolaze u obzir kao bojni otrovi, spadaju *cianovodična kiselina i ugljični monoksid.*

Ovi otrovi ne izazivaju lokalne promjene na tijelu, već djeluju na krv, mozak, živce itd. pa se zato i zovu „živčani otrovi“.

Cianovodična kiselina (H C N) je tekućina, koja miriši po gorkim bajamima te po mirisu se i otkriva. Laganija je od zraka i radi toga na slobodnom terenu teško se postizavaju smrtne koncentracije. Za vrijeme rata upotrebljavali su je Francuzi, medjutim radi njene nepovoljne specifične težine, nijesu postignuti zadovoljavajući rezultati pak je bila napuštena kao bojni otrov.

(nastaviće se)

Šivaći stroj „SINGER“, u vrlo dobrom stanju, odlaska radi, prodaje se vrlo povoljno. Za informacije obratiti se Upravi lista pod br. 136.

GRADSKE VIJESTI

KINO „BALKAN“ prikazuje samo u subotu Velefilm: S.O.S. Ledenjak. — U nedjelju Strauss-ova operetа Posljednji valcer, Svetislav Petrović i Camilla Horn.

TESLA Tonkino prikazuje danas Kraljica Luisa. — Sutra operetа Prodana Venera.

NOVA UPRAVA SOKOLSKE GLAZBE. Preksinoć je na sjednici sokolske glazbe, u prisustvu starešine g. Pave Kovačeva, i zamjenika g. Ljube Montane, izabrana nova uprava ove sekcije. Pretsjednik: g. Dr. Krekić drž. odvj., zamjenik g. E. Benković, maestro g. I. Žepina, zamjenik g. J. Zehetner.

Na istoj sjednici riješeno je da glazbena sekcija ne drži više posebnu blagajnu, već da se ista vodi u upravi društva.

SV. VLAHO ZAŠTITNIK DUBROVNIKA, čija je proslava u nedjelju, proslaviće dubrovčani nastanjeni u Šibeniku na skroman način zbog opće narodne žalosti. Toga dana održaće se u 10 s. u crkvi Sv. Lovre svečana pjevana misa.

Rezultut polugodišta na realnoj gimnaziji

31 januara završeno je na ovdašnjoj realnoj gimnaziji I polugodište. Uspjeh je uglavnom dobar. Zbog slabog uspjeha isključeno je u nižim razredima 65 učenika, a u višim svega 6. Kao što se vidi, viši razredi su pokazali mnogo bolji uspjeh nego niži. Svi isključeni đaci imaju pravo na polaganje ispita na kraju godine kao redovni đaci, s tim da se u određeno vrijeme prijave.

Novo pjevačko društvo u Šibeniku

Danas u 10 s. prije podne u privremenim prostorijama Udruženja Željezničara održaće se skupština na kojoj će se izabrati uprava i odobriti pravila za Jugoslovensko željezničko pjevačko društvo „Jadran“ sa sjedištem u Šibeniku. Horovođa novoosnovanog društva biće maestro g. Karaman.

Uspjeli rad besposlenog radnika

U izlogu firme „Peko“ izložio je besposleni radnik g. Josip Nikolić vrlo lijepi rezbarski rad u gotskom stilu: „Kapelu“. Rad je visok 1.90 m, a širok 0·75 m., i sastavljen je od 800 malih komadića, a rasvijetljen sa 25 žarulja. Cio rad pretstavlja muku Kristovu, a pretstavljen je sa 56 likova, izrađenim u raznim bojama.

Ovu lijepu kapelu radio je gosp. Nikolić 3 mjeseca, dok je već 2 god. besposlen.

ZAJEDNIĆA DOMA I ŠKOLE održaće svoju redovnu glavnu godišnju skupštinu u nedjelju 3 februara 1935 u 10.30 sati ujutro u dvorani novog Sokolskog doma.

Proslava Tripundana

Pozivaju se svi bokežani nastanjeni u Šibeniku, da prisustvuju svečanoj misi, koja će se održati na Tripundan u nedjelju 3 t. m. u 11 s u crkvi sv. Domenika.

Pošto zasebnih poziva neće biti to se svi mole da ovo prime kao poziv.

NA 7 FEBRUARA U 11 SATI otvaraće se ponovno ponude za gradnju pristana u luci Kablin na otoku Sestrunju pak se pozivlju zainteresirani da podnesu svoje ponude kod Dir. pom. saobr. u Splitu. Predračunska svota din 81.010. Akt T. I. Komore br. 437 3-35.

Skupština kafansko-hoteljerskih namještenika

U prostorijama kafane „Isire“ u utorak na noć održana je godišnja skupština udruženja hoteljersko-kafanskih namještenika, u prisustvu skoro svih članova. Skupštinu je otvorio predsjednik g. Nikola Radić. Poslije njega je g. Ante Ančić podnio tajnički izvještaj o radu u prošloj godini. Govoreći o kolektivnom ugovoru napomenuo je da je isti punovažan za 1935 g. jer su skoro svi otkazi povučeni. U daljem govoru kritikovao je rad nekih trećerazrednih lokala u kojima postoje t. zv. ceh-dame, konobarice it.d. koje i pored zabrane Banske uprave rade i poslije 10 sati u noću. Pomenuo je zatim da je otvaranje gostione „Orient“ bilo suvišno s obzirom na broj lokala u Šibeniku. Konstatuje da je ova gostiona koja je reklamisana kao „prvorazredni bar“ ustvari vrlo nehigijenska, i da je legio javnog nemorala.

Pošto je blagajnik g. V. Zečić podnio izvještaj prešlo se na biranje nove uprave, te su izabrani slijedeći: pretsjednik g. Pero Prodanović, tajnik g. Ante Ančić, blagajnik g. Zečić Krešo, odbornici g. Belamarić Jakov i g. Martin Goleš, revizori gđica Marija Medija i g. Nikola Rodić.

Na kraju je skupština zaključila da se promjena konobara vrši u 15 sati (mjesto u 13 s.), te da se naplaćuje po engleskom sistemu t. j. odmah po serviranju.

†

Sinoć nakon kratke bolesti, potkrijepljena utjehama vjere, preselila se je u vječnost naša dobra sestra

OTILIJA PASINI

Sprovod mile pokojnice krenuće u subotu 2 februara u 3 sata poslije podne iz kuće žalosti na groblje sv. Ane.

Zadušnice će biti u ponedjeljak (4 februara) u 8 sati u crkvi Sv. Frane.

U Šibeniku, 1. februara 1935.

RASTUŽENI:

SESTRA Ludmila. BRAĆA: Frane, Fra Nikola, Dr. Kažimir, Jakov i Dr Josip.

Moli se biti oprošteni od šiljanja vijenaca.

(Vrijedi kao direktna obavijest)

Svetosavska beseda

U nedjelju 3 tm. priređuje se u Narodnom kazalištu u okviru proslave Svetosavske godine Svetosavska besjeda, za koju je spremljen lijep i obilan program. Početak u 21 čas. Ulaznica 10 din. Dobrovoljni doprinosi primaju se sa zahvalnošću.

NAĐENI SU KLJUČEVI, od kojih jedan od Werthein kase br. 5874. Poziva se sopstvenik da iste pridigne na pretst. gradske policije.

Marinski oficir traži namještenu sobu sa posebnim ulazom za odmah. Ponude na uredništvo lista.

SPORT

„Osvit“ — Kr. Mornarica

U nedjelju će se na igralištu „Osvita“ odigrati prijateljska utakmica između kraljevske Mornarice i Osvita. Ova će utakmica biti vrlo interesantna jer je mornarica u posljednje vrijeme intenzivno treniraia pod vodstvom igrača „Hajduka“ Marušića, koji će u nedjelju nastupiti za mornaricu. „Osvit“ je također marljivo trenirao, te smo uvjereni da ćemo u nedjelju vidjeti dobar futbal.

Početak u 2·30 sata.

Darovi Uboškom domu kroz decembar 1934 g.

(u dinarima)

Da počaste uspomenu:

Pok. o. Jacinta Domića: Dr K. Pasini 20; *pok. Ivana Ilić*: obitelj pk J. Gazzari 100; *pok. Šime Slošića*: obitelj J. Tarle 30; *pok. Petra Iljadice*: obitelj prof. K. Barbetti 40; *pok. Bože Matačić*: J. Matačić 30, Stj. Karković prigodom Božićnih blagdana 30.

Uprava harna zahvaljuje.

Potpomažite akciju mjesnog gradskog odbora Socijalne Skrb

NOVELA

Ivetine ruke

U mraku stepeništva, pjesnik je posrtao. Mali dječak koji ga je vodio, zaustavljao se s vremena na vrijeme da se malo odmori. Prođose kroz jedan hodnik, mali otvori jedna vrata, okrete električno dugme: „Eto tu stanuje, moja sestra“. Uzbuđan, Klod Falo posmatrao je sobicu. Već nje gove junakinje imale su crvene kose i zelene oči toga divnoga djeteta. Htio je krišom da vidi njenu sobu. Zahvaljujući maloj nagradi koju mu je obećao, mali dječak, brat dulčineje, dovede ga je ove večeri da vidi što je on nazivao „četverougaonik“. „Ehe, gospodine, mojih dvadeset okruglih«. Klod Falo zavuče ruke u džep i dade mu ih. Začuše lärmu na stepenicama. »Dvadeset i dva«... „Evo je sa mamom... sakrite se tamo“. On gurnu Kloda iza zavjese. Vrata se zatvoriše. Klod je drhtao, dok su mu se graške znoja pojavile na čelu. Gospođa nadzornica i njena ćerka ušle su vrlo šumno. „Ala je glupo, pomislio je sasvim izmučen Klod, misliće da sam lopov“.

Čuo je glas svoje ljubljene kojoj je odgovorio glas njene majke: „Ulaziš, majko?“ — Jedan minut, ćerčice, ne znam zašto, odjednom mislim na idiota koji te gleda r bljim očima... — Očevidno, mama, ne može se poreditі s njim...

— Ti si luda. On je lijep, ima izgled pjesnika...

— Ah, mama, ćuti, sanjaću ga.

Klod Falo se nasmješi.

Svlačeći se, ljepotica je nastavljala:

— Znaš, mama, kad bi me vjenčao, imali bi mnogo djece!

Mati je prekide: „Dobro, dobro, ne sekiraj se, ako ga ti ne budeš sanjala, sanjaću ga ja za tebe“.

Klod je čuo kako je izašla debela žena. Usudio se da baci pogled kroz otvor na zavjesi i opazi Ivetu u noćnoj košulji, kako sjedi za stolom i sprema se da piše što je i učinila odmah za tim. Izgovorila je glasno rečenice, koje je pisala. Klod je ushićen čuo: „Vi niste odgovorili na moje posljednje pismo; to nije lijepo od vas; uostalom to vam ne smeta da budete lijepi i da okrećete glavu svima djevojkama ovoga kvarta i svakako i drugih. Kad biste znali kako sam ljubomorna... htjela bih da imam vašu sliku sa vašim potpisom Kad biste znali koliko moje srce gori...“

Iveta se zaustavi, sanjareći, zatim nastavi, pošto joj je ponovo došla inspiracija:

...„i kad bi se kojim čudom našli ovde, pored mene, ja bih vam rekla: dođi...“

Klod naglo iskeči iza zavjese i reče ljubazno: „Evo me“. Iveta uzviknu: „Ah, ludak sa ribljim očima“. Klod je mucao: „Pogrešio sam sprat“. — Lopov . . . — Ali nikako, ja nisam lopov . . . —

— Onda, što tražite u mojoj sobi!

— Eto, došao sam da vam se izvinim što nisam odgovorio na vaše posljednje pismo. — Pa ja vam nisam nikad pisala. — Onda znači da ovo pismo, koje ste malo čas sastavljali nije bilo meni upućeno?

Iveta prsnu u smjeh, uze koverat i pokaza ga Klodu. On pročita: „G. Ramon Novaro, studio H, Holivud, Kalifornija“.

On ispusti koverat i gorko se nasmješi.

— Naravno, prvi ljubavnici. Trebao sam već to da pomislim.

U tom trenutku začuše se prigušeni šumovi u bravi. Iveta se baci na grudi Klodove, luda od strahа. Ona prošapta: „Lopovi, štitite me“. Klod je znao šta se u tom slučaju radi na platau. On ispusti Ivetu na krevet, stade pred nju, ispupčivsi đep ključem i uperivši na vrata jedan zamišljen revolver, čekao je. Vrata se otvoriše i dva mangupa ziikovačka lica pojaviše se. Klodov glas naredi: „Gore ruke“. Uplašeni, oni poslušaše. Jedan od njih priđe si se Koldu i procedi: „Mislim da to nije revolver, što gospodin ima u džepu, već lula, mogao bih se kladiti u banku“. U tom trenutku bio je pogodan moment da pesnik uputi pesnicu u pravcu lopova.

Slučajem, pesnica i brada se sretoše i lopov pade. Njegov drug nestade. Klod izvede onesviješćenog čovjeka pred vrata. Vrati se u sobu, zatvori vrata i nasloni se na vrata.

Iveta, koja je još uvijek sjedila na krevetu, posmatrala ga je zadivljeno.

Klod podiže pismo upućeno Ramon Novaru i vrati ga mladoj djevojci. Ona ga polako pocjepa.

Klod je sada bio po drugi put heroj te večeri. Priđe se Iveti i izjavi: „Mir, snima se“!, i uzimajući je u svoje naručje, poljubi je u usta. Parčad pisma lepršala su oko prozora, dok su se ruke Ivetine savijale oko Klodovog vrata.

Pol Žerve.

In memoriam
Kruni Pelicariću

Iz Biograda n.m. stiže nam tužna vijest, da je tamo 20 o.mj. preminuo u najmuževnijem dobu od 30 godina Kruno Pelicarić, sreski veterinar.

Naše mjesto pokojni Kruno, često je posjećivao po svome službenom poslu, pošto je službovao kao veterinar na kninskom srezu. Već prvi njegov nastup u Drnišu, bio je primljen od drnišana sa mnogo simpatija, jer je pok. Kruno svojom dobrodušnošću, inteligencijom i otmenom pojavom, privlačio svakoga tko bi sa njime došao u dodir. Zato je u Drnišu, sa iskrenom sućuti, primljena vijest o smrti simpatičnoga Kruna.

Ja sam ga poznavao još iz njegovih najmlađih godina. Njegova majka, učiteljica, posvetila je mnogo brige i pažnje da svoga sina-jedinca što bolje uzgoji i izvede na pravi put. Tome uzgoju, treba u prvom redu zahvaliti, što je Kruno u kasnijem svom životu postao karakteran, radišan i u svakom pogledu etičan čovjek.

Svojim studijama posvetio je mnogo pažnje, tako, da je veterinu završio pohvalnim uspjehom. I upravo, kada je stupio u najmuževnije godine, kada je najviše trebao da koristi svojim znanjem, nemilosrdno zgrabilā ga je teška bolest, koja ga je duže vremena podgrizala i tako danomice ubijala u njemu onaj polet, koga je on u punoj mjeri posjedovao u svakom svom pothvatu.

Bolno se sjećā njegova zadnjeg posjeta kod mene. To je bilo mjeseca oktobra prošle godine, poslije, nego je pok. Kruno obišao mnogo liječilišta, u kojima je tražio lijeka.

Kao da je predosjećao, da je to posljednji naš razgovor.

Pričao je o svojoj porodici i o bolesti, koja ga zabrinjuje, a u očima pojavišе mu se dvije krupne suze.

Sa tako tužnim osjećajem pozdravio se samnom sa riječima: „Tomo možda posljednji put.

Iskrenom boli u srcu, dirnula me nemila sudbina ovog plemenitog mladog čovjeka, moga mješćanina i rođaka, koji je zaista predosjećao svoj svršetak.

Pokojni Kruno rodio se u Biogradu n.m. 1897 god.

Gimnaziju je svršio u Zadru, a veterinarsko učilište u Lavovu.

Za sobom ostavlja ženu, sina Zvonimira i kćer Lilu.

Neka mu je laka zemlja, a duši vječni pokoj.

Drniš 26 I 1935. T. P.

Tražim mjesne zastupnike

U ŠIBENIKU

za posjećivanje privatnih muštерija, bolnica i drž. ustanova za već dobro uvedena sredstva za čišćenje stanova. Vrlo rentabilno. C. upite na veletrgovina *FRANJO FORGAČ — Zagreb Masarykova ul. 18.*

Pažnja! *Radi upoznavanja srpsko-hrvatskog jezika, željela bi se dopisivati sa boljim gospodinom. Izdatci se nagrađuju. JARMILA KRASOVA Praha X/ Havlíčkova 19*

B. Bakotić

Delikatesse, - Kolonijale, - Specijalitete

SIBENIK

— Konkurentne cijene. —

— Prvorazredna roba. —

Siverić

28 januara 1935

Uz ogromno učešće naroda, iskrenom sućuti danas je sahranjena jedna uzor majka i hrišćanka, Roža ud. Odak, majka našeg uglednog muzičara profesora K. Odaka.

Ljubav i poštovanje koje je općenito uživala, svjedoči najbolje dupkom puna crkva svijeta, koji je došao da se pokloni njenim smrtnim ostacima.

I dok su zamirali posljednji akordi muzike nad njenim otvorenim lijesom, u grcaju i suzama opraštali su se mrtvom majkom njezina prisutna tri sina Krste, Bogoslav i Ljubo, unuk Boris i ostala brojna rodbina, ža nije bilo oka koje nije bilo orošeno.

Prije spuštanja lijesa u grob, milom pokojnicom oprostio se je u ime Srp. Prav. pjevačkog društva „Rastko“ iz Drniša — lijepim govorom g. Šime Mudrić, dirigent društva, istaknuvši njene karakterne crte, koje su je resile kao majku i kršćanku.

Dobroj majci i baki Roži bila laka zemlja, a ožalošćenoj djeci i rodbini naše iskreno saučešće. —ić—

Bribir

Godišnja skupština Sokolske čete

25 I. održana je glavna godišnja skupština mjesnog sokolskog društva. Skupštinu je otvorio brat starešina Radivoj I. Pekić koji je biranim riječima komemarirao smrt najvećeg Sokola blagopokojnog Viteškog Kralja Aleksandra I Ujedinitelja, a potom je pozdravio Nj. V. Kralja Petra II. Postije toga prešlo se na čitanje izvještaja o radu u prošloj godini. Svi izvještaji bili su jednoglasno primljeni. Nakon toga izabrana je nova uprava u koju su ušli slijedeća g.g.:

Starešina Rade I. Pekić, zamjenik pop Jakov Mandić, tajnik Gnjidić Ćiro, načelnik Marko Subašić, prosvetar Branko Mandić, blagajnik Simo Bjelić, revizori Luka Ležajić i Nikola Gnjidić, prednjaci Glišo Manojlović, Dušan Gnjidić i Simo Zopuz.

Po svršenom izboru svi prisutni jednoglasno su uzviknuli trokratni: „Da živi Nj. Vel. Kralj Petar II“, „Da živi jugoslovenski Sokol“.

Zlarin

Godišnja skupština društva Crvenog Krsta

Dana 20 januara t. g. održana je glavna godišnja skupština ovoga odbora. Odaziv bio je velik.

Sa skupštine su odaslani pozdravni brzojavi: I Maršalatu Dvora, II Banu Dr Josipu Jablanoviću, III Pretsjedniku Banovinskog Odbora Crvenog Krsta Dr Marinu Ivuću.

Poslije nego li je pretsjednik pozdravio prisutne komemorirao je uspomenu na Viteškog Kralja Aleksandra I Ujedinitelja, kojemu skupština čutanjem od jedne minute odaje poštu i kliče Slava, te živio naš mladi Kralj Petar II.

Pretsjednik je iznio u kratkim crtama rad odbora u prošloj godini, koji je bio vrlo uspješan.

Specialno je naglasio organizovanje školske kuhinje za siromašnu djecu u kojoj se i ove godine prehranjuje 25 najsiromašnije djece. Treba naglasiti da se kuhinja izdržava dosada isključivo doprinosom naših iseljenika. Zato pretsjednik predlaže da se ovim čestitim ljudima, koji su u razmjerno kratko vrijeme od 2 godine poslali ovom odboru 155 dolara, zapisnički sa skupštine izrazi priznanje i zahvalnost. Ovaj predlog skupština jednoglasno prihvaća.

Takodjer je izražena zahvalnost pretsjedniku opštine g. Makáli, koji je takodjer u svakoj zgodi pomagao rad ovoga odbora.

Izražena je zahvalnost i našim mješćanima, koji su takodjer novčanim doprinosima i doprinosima u naravi pomogli ovu karitativnu ustanovu.

Nakon toga pretsjednik izvještava i govori o pripremnim radnjama za gradnju Doma, kao i o osnutku i radu Diletantske sekcije.

Blagajničko poslovanje odbora u prošloj godini bilo je veoma dobro. Iz blagajničke knjige proizlazi da su prihodi odbora bili 6000.— dinara a rashodi 2.198.— te na koncu godine čista imovina Din. 4.401.—

Na koncu je dat apsolutorij staroj upravi i izabrana ponovno stara uprava sa manjim izmjenama. Upravu sačinjavaju:

Pretsjednik Dr. Nikola Romac epšt. ljekar, potpretsjednik Marin Ante trgovac, te članovi Fradjakomo Bruno, Makale Stipe, Beban Zvonimir, Branica Tome, Marković Ivo, Alfier Jerko, Manoš Jakov i Adum Mate.

U nadzorni odbor su ušli: Makale Manfred pretsjednik opštine, Gržan Šime, Vukov Feliks i Vukov-Colić Josip.

U Sekciju podmlatka pri odboru su ušli; pretsjednik Milić Lino učitelj, te članovi Dr Nikola Romac, Adum Mate, Ljuba Euzebij, Cvjetković Anka, Glomuz Ljubomir i Jelićić Dinko.

Obrovac

Obrovac 31. I.

Skupština Sokolske čete u selu Karinu

Dne 28 januara tk. godine održala je Sokolska četa u selu Karinu svoju godišnju skupštinu. Nakon razgovora o radu kroz prošlu godinu izabrana je nova uprava ovako: Lakić Milenko starješina, Dubroja Pavle podstarješina, Ivanis Milenko tajnik, Lakić Glišo blagajnik, Bašić Mileva prosvjetar, Lacmanović Luka načelnik, Alavanja Dmitar i Lakić Špiro, revizori

— — —

Sječa maslina

Tuži se seljak Lakić Stevan iz sela Karina, da mu je nepoznati zločinac posjekao noću između 25 i 26 januara 6 mladih stabala maslina. Vodi se istraga.

— — —

Sedmični pazar četvrtkom

Kako su prošle sve glavnije svetkovine ove zime, to je ovamošnji sedmični pazar četvrtkom dosta opao u živosti.

— — —

Hladno vrijeme

Iza kako su nekolika dana prošla u lijepšem vremenu, opet je nastupilo dosta hladno vrijeme. Bura se je ponovno probudila, te na nekim položajima duva osobito jako.

CIPELE

Moderne, ručno rađene po mjeri i tvorničke uz najpovoljnije cijene.
Koža (kuram). — Nogometne lopte.
Torbe kožnate za spise i knjige
Ping-Pong. — Skautske potrebštine.
Popravci cipela svih vrsta.

Cijenik cipelama po mjeri

Ženske od Din 125 do 200—
Muške od Din 145 do 280—

Popravci cipela

Ženske poladjon (šjole)	Din 20—25—
„ „ i pete (take)	„ 25—30—
„ pete (take)	„ 4—7 —
Muški poladjon (šjole)	„ 35—40—
„ „ i pete (take)	„ 40—45—
Muške pete (take)	„ 10—12—
Djećiji poladjon i pete	„ 15—25—

Činovnici i radnici 5 posto popusta

ALEKSANDAR ANWEILER

trg. koža, cipela i športskih predmeta

ŠIBENIK (ul. Kralja Tomislava 4,

Gostiona »Zagreb«

u ŠIBENIKU

Na obali *nanovo uređena. U svako doba topla i hladna jela, domaće i strane kuhinje. Prvorazredna vina, cijene umjerene. Primaju se abonenti uz vrlo umjerene cijene. Preporuča se Franjo Žuljan*

ŠAH

Br 12

Platoff

Bijeli: Kd1, Se1, Td6, Pc6

Crni: Kb3, Sh4, Tb4

(*Uredio dr. P. Trifunović.*)

Rješenje problema br. 11

1. g3 + ! Kf5 2. Td5 + ! Ke6 3. Td8! Ke7 4. Td3!! e1D 5. Te3+!!! De3 6. Sd5 + !!

Upravo je stigla nova gudalačka glazba sa najnovijim sezonskim šlagerima i pjesmama

u gostioni „Jadran“ u Mandalini

Pored ovoga kao najnovija atrakcija stigla je kabaretno separatna plesačica

g.đica Ria Rigano

Dužnost je svakog ljubitelja zabave i lijepog plesa da iskorišćuje ovu prigodu i da posjeti još večeras

Gostionu „Jadran“ u Mandalini

Najvažnije radio emisije

Subota

19'30 *Konigswusterhafen* „Postillon“ komič. opera od Adama — 20'45 *Rim* konc. na orguljama — 21 *Varšava* Sinfon. konc. iz: Carmen, Rigoletti, Biserari, Cavalleria Rusticana, Manon, Bohem, Mrtvi grad, Aida.

IZ REDAKCIJE. Pozivaju se i umoljavaju sva šibenska kulturna, humana i staleška društva, ustanove i udruženja — da svoje vijesti, od interesa za javnost i članove, dostavljaju redakciji „Narodne Tribune“ pismeno i telefonski.

Novinski papir za umotavanje prodaje se u tiskari E. Vitaliani.

Štampa i izdanište: Odlik, Ozat, Zavod Tisk E. VITALIANI i SIN, Šibenik Odgov. urednik, Hamilkar Vitaliani